

ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ (ΚΑΙ) ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΜΑΝΙΟΥΔΑΚΗ

Κάλεσμα σε παγκρήτια πορεία στα ΤΑΕ Σούδας: Σάββατο 07/10 – 19:00 – πλατεία Σούδας

Το χρονικό της συγκάλυψης (ακόμα) μίας κρατικής δολοφονίας

Την Παρασκευή 01 Σεπτεμβρίου στον επαρχιακό δρόμο Φρε-Βρυσσών, στα Χανιά, μπάτσοι των ΤΑΕ Σούδας σταμάτησαν το αυτοκίνητο που οδηγούσε ο 58χρονος Κώστας Μανιουδάκης. Ακολούθησε τραμπουκισμός και ξυλοδαρμός, με –ανεπιβεβαίωτη ως τώρα– αφορμή για μικροποσότητα κάνναβης, με αποτέλεσμα ο Κώστας να καταλήξει κάποια ώρα μετά, αφού είχε μεταφερθεί με ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ στο Κέντρο Υγείας Βάμου.

Άμεσως μετά τον θάνατό του η αστυνομία διαρρέει στον τοπικό τύπο μια είδηση γεμάτη εσκεμμένες ανακρίβειες σύμφωνα με την οποία ο «58χρονος έπαθε ανακοπή, κατά τη διάρκεια τυχαίου ελέγχου από την τροχαία στον ΒΟΑΚ». Η κατάσταση του σώματός του, όμως, όπως το αντίκρισαν συγγενικά πρόσωπα και ιατρικό προσωπικό στο ΚΥ Βάμου, όπως και οι μαρτυρίες από διερχόμενους και κατοίκους του χωριού, καθώς και η εικόνα του σημείου όπου διενεργήθηκε ο «έλεγχος» ανέτρεψαν άμεσα την εντύπωση που επιχειρήθηκε να σχηματιστεί με τη διαρροή της παραπάνω είδησης. Όπως επεσήμανε ο γιος του, σε δημόσια καταγγελία, η διακίνηση της εν λόγω είδησης δείχνει «πως οι μπάτσοι ακολούθησαν για άλλη μια φορά την πάγια τακτική τους για να δημιουργήσουν ένα κλίμα “φυσικής ροής” των πραγμάτων. Να δημιουργήσουν ακόμα μία ιστορία ενός ατυχούς περιστατικού όπως θα συνέβαινε με τον θάνατο του Αντώνη Καργιώτη, αν δεν υπήρχε το βίντεο από την δολοφονία του. Στην περίπτωση του πατέρα μου παρουσίασαν τα γεγονότα χωρίς να υπάρχει ουδεμία σχέση με την πραγματικότητα για να κρύψουν τις ευθύνες τους. Αλλά υπάρχει ενοχή ξεκάθαρη και κραυγαλέα».

Για τη συγκάλυψη της κρατικής δολοφονίας, ο μηχανισμός που στήθηκε περιλαμβάνει, πέρα από την αστυνομία και τον τοπικό τύπο, την ιατροδικαστική αρχή: Ο Σταμάτης Μπελιβάνης, ιατροδικαστής που «υπηρετεί» στο υπουργείο Δικαιοσύνης, κατέγραψε στο πιστοποιητικό θανάτου πως ο θάνατος αποδίδεται σε «παθολογικά αίτια άνευ κακώσεων», χωρίς να έχει ολοκληρώσει μέχρι και σήμερα το επίσημο πόρισμα του. Σαν να μην φτάνει αυτό, λίγες ημέρες μετά τη δολοφονία του Κωστή, στις 15 Σεπτεμβρίου, δημοσιεύεται καταγγελία για τον εν λόγω ιατροδικαστή, από την οικογένεια Τσιχλακή, αναφορικά με τη στάση του στην υπόθεση της γυναικοκτονίας της Έφης Τσιχλακή. Θυμόμαστε πως στην υπόθεση αυτή, η αρχική αφήγηση περί αυτοκτονίας προήλθε από τον ίδιο τον συζύγο-γυναικοκτόνο, ο οποίος μάλιστα υπήρξε υποψήφιος βουλευτής με τη Χρυσή Αυγή. Εκεί λοιπόν, ο Μπελιβάνης εξέδωσε το πόρισμά του ενάμιση χρόνο μετά τον θάνατο της Έφης, μόλις λίγες μέρες πριν την εκδίκαση σε πρώτο βαθμό, αποφεύγοντας σε δεύτερο χρόνο να προσέλθει στο δικαστήριο για να καταθέσει, παρά το αίτημα της οικογένειας.

Το τελευταίο μερίδιο στη συγκάλυψη της δολοφονίας ανήκει αδιαμφισβήτητα στις ανακριτικές-δικαστικές αρχές. Η δικογραφία που αφορά τον Κώστα Μανιουδάκη ως κατηγορούμενο, σχηματίστηκε από την αστυνομία την ημέρα της δολοφονίας του. Μετά από πέντε ημέρες προστίθεται συμπληρωματική εγγραφή στη δικογραφία, και υποβάλλεται στην εισαγγελική αρχή, όπως φαίνεται από την καταγραφή στο «βιβλίο αδικημάτων και συμβάντων» που διατηρεί το Α. Τ. Αποκορώνου. Έκτοτε η δικογραφία παραμένει χαμένη στη γραφειοκρατική άβυσσο, με την οικογένεια του Κώστα Μανιουδάκη να μην έχει ακόμα πρόσβαση.

Η δικογραφία του Κώστα Μανιουδάκη ουσιαστικά θα αποτελέσει την αφήγηση των αστυνομικών για το πώς εξελίχθηκε το απόγευμα της 01 Σεπτεμβρίου. Θα παρουσιάζει τα γεγονότα με τρόπο ώστε να απομακρύνεται κάθε ευθύνη από τους κρατικούς υπαλλήλους, παραμένοντας στους «περιορισμούς» που έχει θέσει η αρχική διαρροή της είδησης, και η καταγραφή στο βιβλίο συμβάντων. Θα καταγράφει με εξειδικευμένη (αστυ)νομική ορολογία την υπερασπιστική γραμμή των μπάτσων, ανεξαρτήτως από το αν φτάσουν στις δικαστικές αίθουσες ως κατηγορούμενοι. Ακόμα πιο σημαντικό όμως είναι το ότι θα αποτελέσει την ωμή διατύπωση της αντεστραμμένης «αλήθειας» της εξουσίας, δηλαδή εκείνης της αφήγησης που θα επιστρατεύσουν τα τοπικά παραρτήματα του κρατικού μηχανισμού, όπως και η κεντρική διοίκησή του, για να νομιμοποιήσουν τη θεσμοποιημένη βαρβαρότητά τους σε μία ακόμα περίπτωση.

Η συγκάλυψη (και) αυτής της κρατικής δολοφονίας περνάει μέσα από την κάλυψη του κρατικού μηχανισμού σε όλα τα επίπεδα. Η καθυστέρηση παράδοσης της δικογραφίας εξυπηρετεί το περαιτέρω «μαγείρεμά» της, εν αναμονή της προανακριτικής εξέτασης όλων των μαρτυριών και των δυνητικών πειστηρίων, για να παρουσιαστεί το πλέον βολικό αποτέλεσμα για τους αστυνομικούς υπαλλήλους. Το κράτος συνολικά, και οι θεσμοί της αστικής δικαιοσύνης εν προκειμένω, δεν είναι μηχανισμοί ουδέτεροι, και για αυτό δεν έχουμε καμία αμφιβολία. Άλλωστε όταν πρόκειται για αγωνιζόμενους ανθρώπους, ανθρώπους που με τις επιλογές και τη στάση τους στέκονται απέναντι στις κυρίαρχες προσαγές, οι δικογραφίες ετοιμάζονται και παραδίδονται σε διάστημα λίγων ωρών. Δικογραφίες fast-track, έτοιμες από καιρό, όταν θέλουν να τυλίξουν τους πολιτικούς τους αντιπάλους σε μια κόλλα χαρτί, σε αντίθεση με τη σχολαστικότητα, τη συνέπεια και τη μεθοδικότητα που επιδεικνύουν στην περίπτωση της δολοφονίας του Κώστα Μανιουδάκη, όπου θέλουν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη δυνατή κάλυψη.

Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη, δεν θα ξεχαστεί τι κάναν στον Κωστή

Ο θάνατος του Κώστα Μανιουδάκη είναι ακόμα μία κρατική δολοφονία.

Δεν έχουμε αμφιβολία για τον βαθμό διαπλοκής των μηχανισμών της αστικής δικαιοσύνης. Παρ' όλα αυτά στεκόμαστε στο πλευρό της οικογένειας του Κώστα Μανιουδάκη, και υποστηρίζουμε τον νομικό αγώνα που έχει ξεκινήσει.

Από αυτό το σημείο και πέρα, το δίκιο επιδέχεται πολλούς ακόμα χρωματισμούς. Είναι σίγουρα δικαίωση όταν η αρχική υποψία για ξυλοδαρμό και βασανισμό του Κωστή, υποψία που σχηματίστηκε καταρχάς από τα συγγενικά του πρόσωπα όταν τον αντίκρισαν στο ΚΥ Βάμου, υιοθετείται, γίνεται σύνθημα και φωνάζεται στον δρόμο, από ένα ολόκληρο σώμα διαδήλωσης εκατοντάδων ατόμων, που συνοδεύει την οικογένεια. Είναι δικαίωση όταν γίνονται κινήσεις σε πανελλαδικό επίπεδο αναδεικνύοντας την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη, και τα πολιτικά της χαρακτηριστικά. Είναι δικαίωση να ξεσκεπάζεται μέρα με τη μέρα η συγκάλυψη της δολοφονίας ενός ανθρώπου, στη θέση του οποίου θα μπορούσε να βρίσκεται οποιοσδήποτε. Είναι δικαίωση όταν συγκροτείται ένας κοινωνικός αντίλογος, ανταγωνιστικός στον μονόλογο της κρατικής θανατοπολιτικής και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Το δίκιο αποδίδεται μέσα από τις συλλογικές διεργασίες του δρόμου. Μόνο οι συλλογικές μας αντιστάσεις είναι ικανές να ορθώσουν αναχώματα στη συνεχιζόμενη υποτίμηση της καθημερινότητας και της ίδιας της ζωής. Το δικό μας στοίχημα βρίσκεται στην αναβάθμισή τους. Από τα Χανιά μέχρι τον πλημμυρισμένο θεσσαλικό κάμπο, και από το Ηράκλειο ως την Αλεξανδρούπολη, έχουμε εκατοντάδες λόγους να αγωνιζόμαστε. Έχουμε χιλιάδες δίκια να κερδίσουμε...

Στον καιρό των δολοφόνων τα πολλά λόγια είναι φτώχεια

Η καπιταλιστική ανάπτυξη περνάει από πάνω μας, και αυτό δημιουργεί μια όλο και πιο ασφυκτική συνθήκη, από την οποία κανένα δεν μπορεί να «δραπετεύσει»: Από τα απρόσιτα ράφια των supermarket, τις εσκεμμένες ανεπάρκειες του κρατικού μηχανισμού που αφήνουν πίσω τους λεηλατημένες ζωές και ισοπεδωμένες εκτάσεις, ως τις αλληπάλληλες κρατικές δολοφονίες ντόπιων και μεταναστών, τη διάχυτη βαρβαρότητα και τον εκφασισμό της κοινωνίας.

Δεν πρόκειται για «κρίσεις άνευ προηγουμένου» ή μεμονωμένα περιστατικά, όπως διατυμπανίζει η κυριαρχία. Αυτό που βιώνουμε είναι το αποτέλεσμα των κρατικών πολιτικών, και των καπιταλιστικών προσταγμάτων. Γιατί η επιβίωση του καπιταλισμού περνάει μέσα από τη σαρωτική επίθεση στα μη προνομιούχα κοινωνικά στρώματα: Από την εντατικοποίηση της εργασίας, την υποτίμηση της αξίας της και τα «εργατικά ατυχήματα»· τον εκτοπισμό από τις κατοικίες μας, για τη μετατροπή τους σε διαμερίσματα βραχυχρόνιας μίσθωσης· τη λεηλασία και την παράδοση του φυσικού πλούτου στην τουριστική βιομηχανία και τους ενεργειακούς κολοσσούς· την εκμετάλλευση της ζωής κάθε μορφής για την άντληση κέρδους· τις αυξανόμενες γυναικοκτονίες· τον δολοφονικό στιγματισμό των «μη κανονικών» σωμάτων, από τον Ζακ Κωστόπουλου / Zackie Oh!, τον Νίκο Σαμπάνη και τον Κώστα Φραγκούλη ως τον Σιράζ Σαφτάρ και τον Αντώνη Καργιώτη.

Οι μηχανές της ανάπτυξης είναι βαμμένες με άφθονο αίμα. Και η αστυνομία βρίσκεται εδώ για να εξασφαλίζει ότι θα συνεχίζουν απρόσκοπτα τη λειτουργία τους. Οι κρατικές δολοφονίες δεν αποτελούν δημοκρατικές παρεκκλίσεις, ούτε είναι αποτέλεσμα αστυνομικής αυθαιρεσίας και κατάχρησης εξουσίας. Στην πραγματικότητα, ο κατασταλτικός μηχανισμός ντοπάρεται ιδεολογικά από το ελληνικό κράτος, και απολαμβάνει πολιτικής νομιμοποίησης-επιβράβευσης στο δολοφονικό του έργο, αναλαμβάνοντας πλέον όλο και πιο συχνά τον ρόλο του να κρίνει ποιες ζωές είναι άξιες να βιωθούν – και ποιες όχι.

Στη συνθήκη αυτή, η δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη αποτελεί μονάχα ένα στιγμιότυπο, στη μακάβρια λίστα της αστυνομικής βίας και των κρατικών δολοφονιών.

Οι μέρες που έρχονται ζέχνουν μόνο εξαθλίωση και θάνατο. Ένα είναι βέβαιο: Σε όλα τα μέρη που ανθίζει η αντίσταση, η αστυνομία θα είναι εκεί, για να επιβάλλει τη νέα κανονικότητα. Θα είναι εκεί να νομιμοποιεί την συστηματική εκμετάλλευση όλων των καταπιεσμένων. Να μην δείξουμε καμία ανοχή στη βαρβαρότητα.

Παγκρήτια πορεία στα ΤΑΕ Σούδας: Σάββατο 07/10 – 19:00 – πλατεία Σούδας

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ ΣΤΗ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ ΚΡΑΤΟΥΣ & ΜΜΕ

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΕΚΦΑΣΙΣΜΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ, ΤΟΝ ΑΝΤΩΝΗ, ΤΟΝ ΠΑΥΛΟ**

**ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ ΜΑΣ
ΝΑ ΒΑΨΟΥΜΕ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΜΑΣ ΜΕ ΤΗ ΛΕΞΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ**

ΚΙ ΑΣ ΜΗΝ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΠΟΤΕ ΘΑ ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΠΑΝΤΑ

ανοιχτή συνέλευση για την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη
anoixti_kmanioudakis_xania@espiv.net

ΥΓ. Τη Δευτέρα 02/10, η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Χανίων βγάζει άλλη μια ανακοίνωση στον τοπικό τύπο, στην οποία παραδέχεται πως ο Κώστας Μανιουδάκης εν τέλει κατέρρευσε κατά τη διάρκεια της σύλληψης, και όχι σε τυχαίο έλεγχο όπως υποστήριζαν οι αρχικές αστυνομικές διαρροές. Στην ανακοίνωση επισημαίνει για ακόμα μία φορά την «απόλυτη εμπιστοσύνη της στις Δικαστικές Αρχές», εμπλουτίζοντας το σημείο της προηγούμενης δήλωσης, σύμφωνα με το οποίο «ό,τι συνέβη τη μοιραία εκείνη στιγμή θα γνωστοποιηθεί από τους ειδήμονες γιατρούς». Δεδομένης της παραδοχής του θανάτου κατά τη σύλληψη, αλλά και των χτυπημάτων που ήταν εμφανή στο σώμα του Κωστή, είναι ύποπτο το ότι οι αστυνομικοί επικαλούνται για την αθωότητά τους την ιατροδικαστική έκθεση, και τη δικαιοσύνη. Εκτός αν γνωρίζουν εκ των προτέρων τα πορίσματά τους, γεγονός που θα δικαιολογούσε το θράσος να απειλούν την οικογένεια, τους μάρτυρες, τους δημοσιογράφους, και το κίνημα, όταν γράφουν πως «η Ε.Α.Υ.Χ οφείλει και θα προστατεύσει τα μέλη της στην προκειμένη περίπτωση, τόσο σε ποινικό όσο και σε αστικό επίπεδο, και ο καθένας θα πρέπει να γνωρίζει ότι είναι υπεύθυνος για τις πράξεις και τα λεγόμενά του»...